សិក្ខាសាលាបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីជីវសុវត្ថិភាពមន្ទីរពិសោធន៍ និងការគ្រប់គ្រង ជីវហានិភ័យផ្នែកទី១

ផ្នែកទី ១ ៖ ជីវសុវត្ថិភាពកម្រិតមូលដ្ឋាន

១.៨. ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីគ្រប់គ្រងហានិភ័យ

នៅចុងបញ្ចប់នៃម៉ូឌុលនេះ អ្នកគួរមានសមត្ថភាព៖

- យល់ច្បាស់អំពីអត្ថប្រយោជន៍នៃការអនុវត្តកម្មវិធីគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍
- យល់ច្បាស់ថា សវនកម្ម ត្រូវបានប្រើប្រាស់ជារង្វាស់នៃការអនុវត្តការងារគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ
- វាយតម្លៃលទ្ធផលដែលទទួលបានក្រោយពីការវាយតម្លៃ
- យល់ច្បាស់ថា កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសុវត្ថិភាពពេលកំពុងបំពេញការងារដែលត្រូវបានធ្វើឡើងជាបន្តបន្ទាប់ គឺមានភាពចាំបាច់ណាស់ដើម្បីរក្សាការយល់ដឹងស្តីអំពីសុវត្ថិភាពរបស់បុគ្គលិកមន្ទីរពិសោធន៍ និងបុគ្គលិកផ្តល់ការគាំទ្រដទៃទៀតនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍
- ដឹងអំពីសារៈសំខាន់នៃកម្មធីសុខភាព សម្រាប់បុគ្គលិកមន្ទីរពិសោធន៍
- បង្កើតបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌ សម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈ និងមេរោគ

ទិដ្ឋភាពទូទៅ

- ការរក្សាកម្មវិធីជីវសុវត្ថិភាព៖ ការពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃ
- ការវាយតម្លៃ និងសវនកម្មមន្ទីរពិសោធន៍
- ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍
- កម្មវិធីសុខភាពសម្រាប់បុគ្គលិកមន្ទីរពិសោធន៍។ ការកំណត់កម្មវិធីចាក់ថ្នាំបង្ការដែលពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ការងារនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍នីមួយៗ
- សារៈសំខាន់នៃការធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌមន្ទីរពិសោធន៍ រួមទាំងសម្រាប់សម្ភារៈផ្គត់ផ្គង់ និងមេរោគ

តើហេតុអ្វីបានជាត្រូវអនុវត្តកម្មវិធីគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ?

ហានិភ័យសំខាន់ៗកើតនៅក្នុង និងចេញពីគ្រឹះស្ថានជីវសាស្ត្រ

សម្រាប់បុគ្គលិក

- ការប្រឈមដោយផ្ទាល់ តាមរយៈការប៉ះ (ដៃ មាត់ ភ្នែក...)
- ការហើរនៅក្នុងខ្យល់ (ការបញ្ជូនចូលតាមប្រព័ន្ធដកដង្ហើម ក៏ដូចជាការប្រឡាក់មេរោគឆ្លង)
- វត្ថុមុតស្រួច...

សម្រាប់សហគមន៍ (គ្រួសារ អ្នកជិតខាង...)

- ការចម្លងចេញដោយបុគ្គលិកដែលមានមេរោគ
- ការចម្លងចេញតាមរយៈវត្ថុប្រឡាក់មេរោគ (ដៃ វត្ថុ កាកសំណល់...)
- ការសាយភាយតាមខ្យល់ (តាមរយៈមេរោគដែលហើរនៅក្នុងខ្យល់)
- ការចម្លងចេញដោយកាកសំណល់រាវ

សម្រាប់បរិស្ថាន

- ការសាយភាយតាមខ្យល់ (តាមរយៈមេរោគដែលហើរនៅក្នុងខ្យល់)
- ការប្រឡាក់មេរោគតាមរយៈកាកសំណល់រឹង និងរាវ

តើអ្វីជាជីវសុវត្ថិភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព?

ការការពារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព៖

ការទប់ស្កាត់ការប្រឈម(ការប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ ការហើរក្នុងខ្យល់ វត្ថុមុតស្រួច...)

- ការអនុវត្តដោយសុវត្ថិភាពពិតជាមាននៅនឹងកន្លែង ហើយត្រូវបានប្រើប្រាស់
- ឧបករណ៍ការពារបុគ្គលពិតជាត្រូវបានស្លៀកពាក់

ការទប់ស្កាត់ការចម្លងមេរោគ និងការសាយភាយ

- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរាំងខ្ទប់ការសាយភាយមេរោគដំណើរការត្រឹមត្រូវ (ការគ្រប់គ្រងលើការភាយនៅក្នុងខ្យល់ ប្រព្រឹត្តកម្មកាកសំណល់...)
- វិធានការរាំងខ្ទប់ការសាយភាយមេរោគ (ការលាងដៃ ការញែកសំរាម...) ជាក់ស្តែងត្រូវបានអនុវត្តតាម

ចាំបាច់ត្រូវតែធានាថាវិធានការមានលក្ខណៈសមស្រប ហើយជាក់ស្តែងពិតជាត្រូវបានអនុវត្ត

សមាសធាតុនៃកម្មវិធីជីវសុវត្ថិភាព

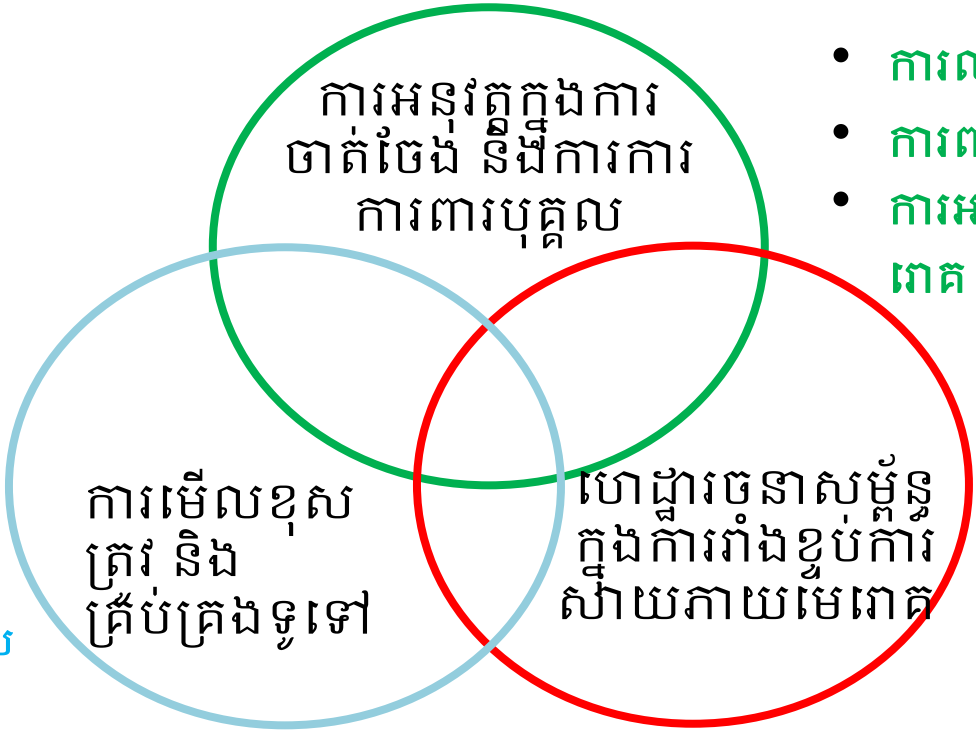

- ការលាងដៃ
- ការពាក់ស្រោមដៃ
- ការអនុវត្តការសម្លាប់មេរោគ

- ការបណ្ដុះបណ្ដាល
- ព័ត៌មាន
- ការវាយតម្លៃហានិភ័យ
- អធិការកិច្ច និងសវនកម្ម

- គ្រឹះស្ថាន
- ឧបករណ៍

ការអនុវត្តក្នុងការចាត់ចែង និងការការពារបុគ្គល

- សំខាន់គឺជាបញ្ហានៃការយល់ដឹង ការអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាល
- ប្រវត្តិ៖
  - ជាមធ្យោបាយការពារតែមួយមុខគត់អស់ពេលជាច្រើនឆ្នាំ
  - ការថយចុះចំនួនការឆ្លងរោគពីមន្ទីរពិសោធន៍ ទាក់ទងជាមួយការអភិវឌ្ឍការយល់ដឹង និងអនាម័យ និងការអនុវត្តការងារប្រកបដោយសុវត្ថិភាព
- អនុញ្ញាតឲ្យដាក់ដែនកំណត់លើហានិភ័យនៃការប៉ះជាមួយមេរោគ ឲ្យបានភាគច្រើន នៅក្នុងបរិយាកាសប្រក្រតី
  - បញ្ហាចំបងដែលនៅសល់ = ការគ្រប់គ្រងការឆ្លងមេរោគនៅក្នុងខ្យល់
- បញ្ហាប្រឈមផ្នែកធនធានមានកំណត់ ក្នុងប្រទេសនិងអង្គភាពមួយចំនួន
  - ខ្វះការបណ្តុះបណ្តាល និងខ្វះលទ្ធភាពបណ្តុះបណ្តាល
  - គ្រឹះស្ថានមិនសមស្រប (មន្ទីរពិសោធន៍មានការរចនាអន់ មិនមានអាងលាងដៃ...)
  - ការចំណាយលើឧបករណ៍ការពារបុគ្គល (PPE) និងផលិតផលនានា

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ៖ អាគារ និងឧបករណ៍

- បញ្ហាទាក់ទងជាមួយការរចនា វិស្វកម្ម និងការថែទាំសមស្រប
- ប្រវត្តិ៖
  - ការអភិវឌ្ឍនៃឧបករណ៍ការពារ (គម្របស្រេបផ្សេង បន្ទាប់មកមានទូរជីវសុវត្ថិភាព) បន្ទាប់មកមានទស្សនាទានស្តីពីអាគាររាំងខ្ទប់ការសាយភាយមេរោគ
  - បច្ចេកវិជ្ជាកាន់តែជឿនលឿនឡើងៗ (ឧ. នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងផ្នែកវិស្វកម្ម និងស្វ័យប្រវត្តិកម្ម)
- ការអនុញ្ញាតមានកំរិតកំណត់ចំពោះការប៉ះពាល់ និងការសាយភាយមេរោគ រួមទាំងការសាយភាយមេរោគនៅក្នុងខ្យល់

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ៖ អាគារ និងឧបករណ៍

- បញ្ហាប្រឈមផ្នែកធនធានមានកំណត់ ក្នុងប្រទេសនិងអង្គការមួយចំនួន
  - ការវិនិយោគ និងថ្លៃប្រតិបត្តិការខ្ពស់ (ហួសកម្រិត?)
  - ខ្វះវិស្វករឯកទេសជំនាញ
  - ខ្វះធនធានថែទាំ (ចំណោះធ្វើ គ្រឿងបន្លាស់...)
  - ខ្វះបទបញ្ញត្តិ និងបទដ្ឋានក្នុងប្រទេស (និងកែសម្រួលពីខាងក្រៅ!)

ការត្រួតពិនិត្យ និងគ្រប់គ្រងទូទៅ

- បញ្ហាចម្បងគឺទាក់ទងនឹងការយល់ដឹង ការអប់រំ និងអង្គភាព
- ប្រវត្តិ៖
  - ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីជីវសុវត្ថិភាពមានរចនាសម្ព័ន្ធត្រឹមត្រូវ (សៀវភៅណែនាំ នីតិវិធី...)
  - ការអភិវឌ្ឍនាពេលថ្មីៗនេះនៃប្រព័ន្ធការគ្រប់គ្រង (ISO, CWA...)
- អនុញ្ញាតឲ្យមានការត្រួតពិនិត្យជាទូទៅលើកម្មវិធីទាំងនេះ រួមទាំងការចាត់ចែងធនធាន ការអនុវត្តវិធានការ និងដំណើរការនៃការផ្ទៀងផ្ទាត់
- បញ្ហាប្រឈមផ្នែកធនធានមានកំណត់ ក្នុងប្រទេសនិងអង្គការមួយចំនួន
  - កង្វះការយល់ដឹងនៅក្នុងស្ថាប័នមួយចំនួន
  - ទិដ្ឋភាពផ្នែកវប្បធម៌?

និន្នាការបស្ទឹមប្រទេសក្នុងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ

- ឋានានុក្រមនៃវិធានការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ៖
  1. ការគ្រប់គ្រងផ្នែកវិស្វកម្ម
  2. នីតិវិធីធ្វើការងារ៖ ត្រូវបានកែសម្រួលទៅតាមការគ្រប់គ្រងផ្នែកវិស្វកម្ម
  3. PPE – ក្នុងករណីដែលមានចែងក្នុងចំនុច 1 និង 2 ខាងលើ មិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធានានូវការការពារ!
- ត្រូវបានអភិវឌ្ឍដំបូងនៅក្នុងឧស្សាហកម្មឱសថ បន្ទាប់មកក៏ឈានទៅកាន់បរិយាកាសដ៏ទៃទៀត

និន្នាការបស្នឹមប្រទេសក្នុងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ

- *តើមានអ្វីខ្លះនៅពីក្រោយអភិក្រមនេះ?*
  - ទំនុកចិត្តយ៉ាងខ្លាំងទៅលើ "បច្ចេកវិទ្យា" និង "វិស្វកម្ម"
  - មានការយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ចំពោះបញ្ហាហានិភ័យ
  - ការចំណាយខ្ពស់លើកម្លាំងពលកម្មមនុស្ស
  - ការរកទីផ្សារ / ការពិចារណាផ្នែកលក់

តើគំរូបស្ទឹមប្រទេសបានផល ឬទេ?

មន្ទីរពិសោធន៍៖ ជំងឺឆ្លង ឧបទ្ទវហេតុ ឬគ្រោះថ្នាក់

- នៅតែកើតមាន បើទោះជាពេលខ្លះមន្ទីរពិសោធន៍នោះមានប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងល្អឥតខ្ចោះក៏ដោយ។
- មូលហេតុអាចមកពី៖
  - កំហុសរបស់មនុស្ស ឬការធ្វេសប្រហែស
  - កំហុសបច្ចេកទេស
  - ជារឿយៗ ច្រើនតែជាបន្សំនៃកំហុសបច្ចេកទេស និងកំហុសមនុស្ស
- ជារឿយៗ ច្រើនពាក់ព័ន្ធជាមួយបញ្ហាការគ្រប់គ្រង

តើគំរូបស្ទឹមប្រទេសបានផល ឬទេ?

តើអភិក្រមបស្ទឹមប្រទេសបានផល ឬទេ? បានផល ឲ្យតែ៖

- ឧបករណ៍មានការរចនាល្អ ប្រតិបត្តិការល្អ និងថែទាំបានល្អ
- ឧបករណ៍ត្រូវបានប្រើប្រាស់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ សារៈសំខាន់នៃការបណ្តុះបណ្តាល និងការអនុវត្ត
- មានវត្តមានប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងល្អ

បញ្ហាសុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខ អាស្រ័យដោយ បញ្ហានៅក្នុងការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

• សាកលវិទ្យាល័យ Texas A&M សហរដ្ឋអាមេរិច ឆ្នាំ២០០៦-២០០៧ មន្ត្រីសហព័ន្ធអាមេរិចបានព្យួរការស្រាវជ្រាវលើការជ្រើសរើសភ្នាក់ងារបង្ករោគទាំងអស់ (Select Agent research) អាស្រ័យដោយការខកខានមិនបានរាយការណ៍លើករណីឧបទ្ទវហេតុចំនួនពីរ។

•មន្ទីរពិសោធន៍ Pirbright វិទ្យាស្ថានសុខភាពសត្វ ចក្រភពអង់គ្លេស ឆ្នាំ ២០០៧ ការជ្រាបចេញពីបំពង់នៅក្នុងប្រព័ន្ធបង្ហូរកាកសំណល់បង្កឲ្យមានការផ្ទុះជំងឺជើង និងមាត់ (Foot and Mouth Disease) ។ គេបានរកឃើញថាបំពង់នោះគឺត្រូវការ ការថែទាំ ។

TAMU Select Agent researcher
Dallas Morning News

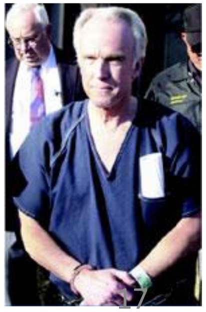
Thomas Butler

បញ្ហាសុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខ អាស្រ័យដោយ បញ្ហានៅក្នុងការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

- សាស្រ្តាចារ្យ Thomas Butler សហរដ្ឋអាមេរិច ឆ្នាំ២០០៣ មេរោគ *Yesinia pestis* ចំនួន ៣០ កូនដប បានបាត់ពីមន្ទីរពិសោធន៍ (មិនដែលត្រូវបានរកឃើញមកវិញទេ) Butler ត្រូវជាប់ពន្ធនាគាររយៈពេល ១៩ខែ
- ការផ្ទុះជំងឺ SASRS ចម្លងចេញពីមន្ទីរពិសោធន៍ ឆ្នាំ ២០០៣-២០០៤
ប្រទេសសិង្ហបុរី ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៣
ប្រទេសតៃវ៉ាន់ (ចិន) ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៣
ទីក្រុងប៉េកាំង និងខេត្តអានហ្វួយ (ចិន) ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៤

TAMU Select Agent researcher
Dallas Morning News

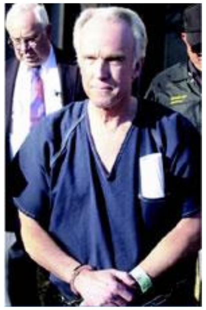
Thomas Butler

មេរៀនដែលទទួលបាន

ឧបករណ៍បច្ចេកទេស និងការគ្រប់គ្រងផ្នែកវិស្វកម្មគ្មានប្រយោជន៍ (ហើយអាចមានលទ្ធភាពបង្កគ្រោះថ្នាក់)

- ប្រសិនបើត្រូវបានរចនាយ៉ាងអន់ ឬមិនសមស្រប
- ប្រសិនបើមិនអាចគ្រប់គ្រងបាន
- ប្រសិនបើមិនអាចជឿទុកចិត្តបាន ("ការយល់ខុសឆ្គងអំពីសុវត្ថិភាព"

មេរៀនដែលទទួលបាន

ការអនុវត្តក្នុងការចាត់ចែងការងារដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍អាចទុកចិត្តបាន និង PPE ផ្តល់ការការពារក្នុងកម្រិតល្អ

- ប្រសិនបើសមស្របចំពោះការងារ និង ប្រភេទគ្រោះថ្នាក់ ព្រមទាំងកម្រិតនៃហានិភ័យ
- ប្រសិនបើត្រូវបានគោរពតាមក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង (បញ្ហាស្តីពីភាពអនុលោមតាមច្បាប់)

មេរៀនដែលទទួលបាន

ការគ្រប់គ្រង និង*ភាពជាអ្នកដឹកនាំ* គឺជាដើមទុន

- ដើម្បីធានាថា ការវាយតម្លៃហានិភ័យដែលចាំបាច់ត្រូវបានធ្វើឡើង និងបានយកមកពិចារណា
- ដើម្បីកំណត់រកតម្រូវការក្នុងការការពារ ព្រមទាំងវិធានប្រតិបត្តិការ
- ដើម្បីធានាឲ្យមាននីតិវិធីសមស្របនៅនឹងកន្លែង និងមានការអនុវត្តតាមនីតិវិធីទាំងនោះ
- ដើម្បីធានាឲ្យមានការបណ្តុះបណ្តាលសមស្របសម្រាប់បុគ្គលិកមន្ទីរពិសោធន៍
- ដើម្បីធានាឲ្យបានថា ការថែទាំត្រូវបានធ្វើឡើង

តើធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីចៀសវាងបញ្ហាស្រដៀងគ្នា?

កម្មវិធីគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យមន្ទីរពិសោធន៍ចាំបាច់ត្រូវ៖

- មានធនធានសមស្រប
- មានគោលការណ៍ណែនាំរបស់ស្ថាប័ន និងនីតិវិធីប្រតិបត្តិការ
- មានការបណ្តុះបណ្តាល
- មានការមើលខុសត្រូវ

តើធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីចៀសវាងបញ្ហាស្រដៀងគ្នា?

ប៉ុន្តែ៖

តើត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីសម្រេចចិត្តលើការចាត់ចែងធនធាន?

តើត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីកំណត់ថា អ្វីដែលត្រូវការឆ្លើយតបនៅក្នុងនីតិវិធីប្រតិបត្តិការ?

តើត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីកំណត់ថា ការបណ្តុះបណ្តាលអ្វីខ្លះដែលចាំបាច់សម្រាប់នរណា?

តើត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីកំណត់ថា តើការមើលខុសត្រូវកម្រិតណាមានភាពសមស្រប?

អភិក្រមការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

ត្រូវការក្របខ័ណ្ឌការងារដ៏រឹងមាំ ដើម្បីអនុវត្តកម្មវិធីក្នុងការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ
មានធាតុជាច្រើនដែលត្រូវដាក់បញ្ចូល

ឧទាហរណ៍~~អំពី~~៖ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍
ISO 9001:2000 ៖ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងគុណភាព
ISO 14001:2004៖ ៖ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន
OHSAS 18001:2007៖៖ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុខភាពវិជ្ជាជីវៈ និងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព

កិច្ចព្រមព្រៀងសិក្ខាសាលា CEN ឆ្នាំ ២០០៨៖ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យមន្ទីរពិសោធន៍
អភិក្រមផ្អែកលើហានិភ័យ

ទាំងអស់នេះ ពឹងផ្អែកលើអភិក្រម "ផែនការ-ធ្វើ-ពិនិត្យ-ធ្វើសកម្មភាព" ដោយមានគោលបំណងដើម្បីបន្តកែលម្អជាប្រចាំ

និងដោយមានការអនុវត្តកម្មវិធីគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព...

ការលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ភ្នាក់ងារជីវសាស្ត្រ ឧបករណ៍ និងជំនាញការប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវនៅទូទាំងសកលលោក ពង្រឹងសមត្ថភាព ដើម្បីពិនិត្យ ចាត់ចែង និងគ្រប់គ្រងដោយសុវត្ថិភាព សន្តិសុខ និងការទទួលខុសត្រូវលើភ្នាក់ងារជីវសាស្ត្រគ្រោះថ្នាក់

កែលម្អការយល់ដឹង និងការគ្រប់គ្រងលើហានិភ័យពាក់ព័ន្ធជាមួយការប្រើប្រាស់បំពាន ដោយចៃដន្យ និងដោយចេតនានៃភ្នាក់ងារជីវសាស្ត្រ

ការរចនាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ (គ្រឹះស្ថាន និងឧបករណ៍) គួរត្រូវបានមើលឃើញថា ជាវិធីមួយដើម្បីសម្រួលដល់ប្រតិបត្តិការប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ជាជាងដំណោះស្រាយចុងក្រោយបំផុត
- ការរចនាគ្រឹះស្ថានតម្រូវឲ្យពិចារណាលើ
  - សេចក្តីត្រូវការរបស់ស្ថាប័ន និងអ្នកប្រើប្រាស់
  - ប្រភេទគ្រោះថ្នាក់ និងកម្រិតនៃហានិភ័យ
  - ធនធាន (ហិរញ្ញវត្ថុ បច្ចេកទេស និងមនុស្ស) ដែលចាំបាច់ដើម្បីប្រតិបត្តិការគ្រឹះស្ថាន

បទដ្ឋានបច្ចេកទេស និងដំណោះស្រាយ "ចម្លងដូចបេះបិទ" ត្រូវបានប្រើប្រាស់តែក្នុងករណីដែលបទដ្ឋានដំណោះស្រាយទាំងនោះឆ្លើយតបចំពោះសេចក្តីត្រូវការជាក់ស្តែង ហើយអាចសម្រេចបាន និងរក្សានិរន្តភាពបានប៉ុណ្ណោះ

- ការរចនាគ្រឹះស្ថានរាំងខ្ទប់មិនឲ្យមេរោគសាយភាយ គឺជាភារកិច្ចដ៏ស្មុគស្មាញដែលតម្រូវឲ្យមានសមត្ថភាពពហុជំនាញ (ផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ផ្នែកបច្ចេកទេស...) ធនធានសមស្រប (រួមទាំងពេលវេលា) និងការគ្រប់គ្រងល្អ

ការអនុវត្តវិធីធ្វើការងារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

- ការអនុវត្តប្រកបដោយសុវត្ថិភាព គឺជាធាតុ ***គន្លឹះ*** នាំមកជីវសុវត្ថិភាពមានប្រសិទ្ធភាព
- ការអនុវត្តចាំបាច់ត្រូវសម្របទៅតាម
  - សកម្មភាព (ងាយស្រួលប្រតិបត្តិការ អាចអនុវត្តបាន មានប្រសិទ្ធភាព/ប្រសិទ្ធផលវិទ្យា...)
  - ប្រភេទគ្រោះថ្នាក់ និងកម្រិតហានិភ័យ
  - ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

ការអនុវត្តវិធីធ្វើការងារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

- ការអនុវត្ត ចាំបាច់ត្រូវ
  - កំណត់ច្បាស់លាស់ (នីតិវិធីជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ)
  - អាចអនុវត្តបាន/អាចធ្វើបាន (បង្កើតឡើងដោយមនុស្សដែលពាក់ព័ន្ធ?)
  - ត្រូវបានគេដឹង និងយល់ជាទូលំទូលាយ (ការបណ្ដុះបណ្ដាល)
  - ត្រូវបានប្រើប្រាស់*ជាក់ស្ដែង* ដោយមនុស្សពាក់ព័ន្ធ*ទាំងអស់* (ដំណើរការក្នុងការពិនិត្យ៖ ការគ្រប់គ្រងមន្ទីរពិសោធន៍ អធិការកិច្ច និងការអនុវត្តការធ្វើសវនកម្ម)

ការអនុវត្តកម្មវិធីធ្វើប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

ការវាយតម្លៃហានិភ័យ នីតិវិធី និងការអនុវត្ត ការគ្រប់គ្រងមន្ទីរពិសោធន៍ ការបណ្តុះបណ្តាល អធិការកិច្ច និងសវនកម្ម…

- ➔ចំណុចទាំងអស់នេះ ចាំបាច់ត្រូវមានការរៀបចំនៅក្នុងកម្មវិធីសាកល បែបរួមបញ្ចូល ដោយក្នុងនោះក៏ត្រូវកំណត់
  - ➔គោលនយោបាយ គោលបំណង និងការទទួលខុសត្រូវ
  - ការចាត់ចែងធនធាន

ការអនុវត្តកម្មវិធីធ្វើប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

ឧបករណ៍វាយតម្លៃដ៏មានប្រយោជន៍ = ‘ការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យមន្ទីរពិសោធន៍’ CWA15793:2011

- ផ្អែកលើការវាយតម្លៃហានិភ័យ និង ការទទួលខុសត្រូវ
- អនុញ្ញាតឲ្យកែសម្រួល និងសម្របទៅតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់ស្ថាប័ន (ពុំមែនជាបទដ្ឋានបច្ចេកទេស)
- ជាវិធីមួយ ដើម្បីត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ រួមទាំងនៅកម្រិតអន្តរជាតិផងដែរ

ការគ្រប់គ្រងជីវសុវត្ថិភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ +ការអនុវត្ត+ ការគ្រប់គ្រង

- មានវត្ថុមានឧបករណ៍វាយតម្លៃ និងដំណោះស្រាយជាច្រើន ប៉ុន្តែឧបករណ៍វាយតម្លៃ និងដំណោះស្រាយទាំងអស់នោះ ប្រហែលជាពុំមែនសុទ្ធតែត្រូវបានសម្របតាមសេចក្តីត្រូវការជាក់ស្តែងនោះឡើយ
- ហេតុនេះ មិនចាំបាច់ត្រូវធ្វើសារឡើងវិញនូវអ្វីគ្រប់យ៉ាងពីខាងដើមមកវិញឡើយ ប៉ុន្តែ៖

  - សូមគិតអំពីជីវសុវត្ថិភាព (និងជីវសន្តិសុខ) ពាក់ព័ន្ធជាមួយសេចក្តីត្រូវការ និងមធ្យោបាយរបស់អ្នក
  - ធានាយ៉ាងណាឲ្យដំណោះស្រាយដែលអ្នកជ្រើសរើស ត្រូវបានសម្របទៅតាមសេចក្តីត្រូវការ បរិបទ និងលទ្ធភាព (ហិរញ្ញវត្ថុ ការថែទាំ ភ័ស្តុភារ...) របស់អ្នក
  - អភិវឌ្ឍចំណេះដឹង និងជំនាញដើម្បីអាចយល់អំពីមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការគ្រប់គ្រងជីវៈ ហានិភ័យ (រួចហើយធ្វើការជ្រើសរើសយកជម្រើសសមស្របបំផុត ជម្នះលើអ្នកផ្គត់ផ្គង់...!)

ការចងក្រងជាឯកសារ

- សំណៅគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិ៖

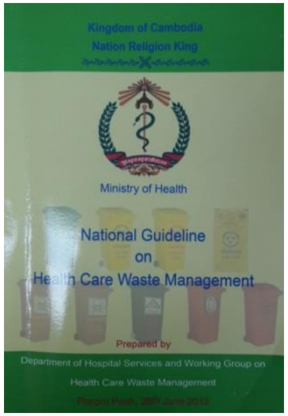

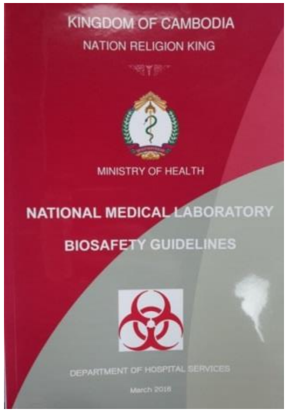

- ការវាយតម្លៃហានិភ័យគ្រឹះស្ថាន
- ការអនុវត្តជីវសុវត្ថិភាព និងSOPs ជាក់លាក់សំរាប់គ្រឹះស្ថាន
- ផែនការត្រៀមទុកជាមុនសម្រាប់ករណីមានគ្រោះថ្នាក់

ការចងក្រងជាឯកសារ

- សៀវភៅណែនាំជីវសុវត្ថិភាព ការវាយតម្លៃហានិភ័យផ្ដោតជាក់លាក់លើមន្ទីរពិសោធន៍
- បញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌ
  - ភ្នាក់ងារជីវសាស្ត្រ និងជាតិពុលរបស់មេរោគទាំងអស់ដែលត្រូវបានរក្សាទុកនៅគ្រឹះស្ថានមន្ទីរពិសោធន៍
  - សារធាតុគីមីដែលមាននៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍
  - ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពដោយការដាក់បន្ថែម ការបញ្ឈប់សកម្មភាព ការផ្ទេរ
- ការចងក្រងជាឯកសារសម្រាប់លទ្ធភាពចូលទៅរកសម្ភារៈគ្រោះថ្នាក់
- ការបណ្ដុះបណ្ដាល៖ ការតម្រង់ទិសអំពីសុវត្ថិភាព ការដឹកជញ្ជូន សន្តិសុខជីវសុវត្ថិភាព ការបណ្ដុះបណ្ដាលរំលឹកឡើងវិញ

ការចងក្រងជាឯកសារ

សុខភាពវិជ្ជាជីវៈ និងសុវត្ថិភាព

- តាមដានបន្តអំពីសុខភាពរបស់បុគ្គលិកមន្ទីរពិសោធន៍
- ផ្តល់ការចាក់ថ្នាំបង្ការដល់បុគ្គលិក
- ពិនិត្យតាមដានការអនុវត្តនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍

ការចាក់ថ្នាំបង្ការដែលចាំបាច់

បុគ្គលិកមន្ទីរពិសោធន៍

វិស័យការងារ	ថ្នាំបង្ការ
វត្ថុវិភាគផ្នែកពេទ្យសត្វ ឬធ្វើការជាមួយមេរោគ គ្រុន Q (Coxiella burnetii)	គ្រុន Q
ជាលិកាសត្វប្រចៀវ ឬ lyssaviruses (រួមបញ្ចូលទាំងវីរុសឆ្កែឆ្កួត និងlyssavirus របស់សត្វប្រចៀវអូស្ត្រាលី)	ឆ្កែឆ្កួត
Bacillus anthracis	Anthrax
Vaccinia poxviruses	អុតតូច
វីរុសនៃជំងឺស្វិតដៃជើងក្មេង	គ្រុនស្វិតដៃជើង
Salmonella enterica subspecies enterica serovar Typhi (S. Typhi)	គ្រុនពោះវៀន
វីរុសគ្រុនលឿង	គ្រុនលឿង
Neisseria meningitidis	Quadrivalent meningococcal conjugate vaccine (4vMenCV) Meningococcal B (MenBV)
វីរុសរលាកខួរក្បាលជេអ៊ី	Japanese encephalitis

ការចាក់ថ្នាំបង្ការដែលចាំបាច់

បុគ្គលិកថែទាំសុខភាព

វិស័យការងារ	ថ្នាំបង្ការ
បុគ្គលិកផ្នែកថែទាំសុខភាពទាំងអស់ និងសិស្សដែលពាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់ក្នុងការថែទាំអ្នកជំងឺ ឬការចាប់កាន់ជាលិកាមនុស្សដ៏ទៃទៀត	ជំងឺរលាកថ្លើមប្រភេទ A និង B គ្រុនផ្តាសាយ កញ្ជ្រិល ស្រឡទែន ស្អូច (កញ្ជ្រិលអាល្លឺម៉ង់) ក្អកមាន់ (pertussis) អុតធំ (អុតស្វាយ/varicella)
ប្រឈមហានិភ័យប៉ះពាល់ជាមួយករណីជំងឺរបេងស៊ាំថ្នាំ	ពិចារណាតម្រូវការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺរបេង tuberculosis (BCG)

ការធ្វើតេស្តមូលដ្ឋានផ្នែកសេរ៉ូសាស្ត្រគួរត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ធ្វើជាឯកសារ

សារៈសំខាន់នៃការពិនិត្យតាមដាន និង វាយតម្លៃមន្ទីរពិសោធន៍

- មន្ទីរពិសោធន៍ដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងប្រព័ន្ធសុខាភិបាល
- ការធ្វើតេស្តគួរជាទីទុកចិត្ត និងទាន់ពេលវេលារបស់មន្ទីរពិសោធន៍ គឺជាស្នូលដ៏សំខាន់នៃការព្យាបាលអ្នកជំងឺប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព
- ការទប់ស្កាត់ និងការគ្រប់គ្រងលើជំងឺឆ្លង តម្រូវឲ្យមានព័ត៌មានរោគវិនិច្ឆ័យពីមន្ទីរពិសោធន៍យ៉ាងត្រឹមត្រូវ

ការពិនិត្យតាមដាន និងការវាយតម្លៃមន្ទីរពិសោធន៍ គឺមានភាពចាំបាច់ណាស់សម្រាប់លទ្ធផលតេស្តគួរជាទីទុកចិត្ត!!

សវនកម្ម

តើអ្វីជា សវនកម្ម?

ការពិនិត្យឡើងវិញដោយឯករាជ្យ ជាប្រព័ន្ធ និងស៊ីជម្រៅនៃការបំពេញមុខងាររបស់ដំណើរការ ប្រព័ន្ធ ឬអង្គការមួយ ដើម្បីវាយតម្លៃលើទំហំនៃការបំពេញការងារតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដែលបានកំណត់។

- លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យ អាចពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងគុណភាព (ជីវ)សុវត្ថិភាព ឬការអនុវត្តផ្នែកបរិស្ថាន
- លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យការអនុវត្តការងារ អាចត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងបទដ្ឋាន ឬផ្អែកលើទស្សនវិស័យហានិភ័យ
- សវនកម្ម អាចមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសតិច ឬច្រើន ហើយរួមបញ្ចូលជាមួយទិដ្ឋភាពផ្នែកការគ្រប់គ្រង តិច ឬច្រើនផងដែរ
- គោលបំណងចុងក្រោយនៃសវនកម្ម គឺដើម្បីកែលម្អការបំពេញមុខងាររបស់ដំណើរការ ប្រព័ន្ធ ឬអង្គការ

តើហេតុអ្វីបានជាត្រូវធ្វើសវនកម្ម?

- ការវាយតម្លៃលើការការបំពេញការងាររបស់ប្រព័ន្ធការគ្រប់គ្រង
- លុបបំបាត់ភាពមិនច្បាស់លាស់ទាក់ទងជាមួយប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ និងការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ
- សម្របសម្រួលឲ្យមានការអនុវត្តឯកភាពគ្នា ទាំងជីវសុវត្ថិភាព និងជីវៈសន្តិសុខនៅក្នុងក្រុម/នាយកដ្ឋាន/ទីតាំងផ្សេងៗគ្នា
- គូសបញ្ជាក់អំពីការយល់ដឹងរបស់ស្ថាប័នអំពីការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន និងលើកកម្ពស់ទំនុកចិត្តពីភាគីពាក់ព័ន្ធនានា

តើហេតុអ្វីបានជាត្រូវធ្វើសវនកម្ម?

- អាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាភស្តុតាងបញ្ជាក់អំពីការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យប្រកបដោយគុណភាពសម្រាប់ទីភ្នាក់ងារជំរុញការអនុវត្តច្បាប់ និង ភាគីពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត
- សក្តានុពលនៃការទទួលខុសត្រូវជាសាធារណៈ និងសក្តានុពលនៃហានិភ័យបណ្តឹងទៅតុលាការ ត្រូវបានរំពឹងទុកជាមុន។

ភាពខុសគ្នារវាងសវនកម្មផ្ទៃក្នុង និងសវនកម្មពីខាងក្រៅ

សវនកម្មផ្ទៃក្នុង

សវនកម្មអនុវត្តដោយសវនកររបស់អង្គការផ្ទាល់

- សវនករផ្ទៃក្នុងមិនគួរជាអ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាពរបស់ក្រុមហ៊ុនឡើយ
- ពួកគេផ្តល់ការប្រឹក្សាដល់ថ្នាក់គ្រប់គ្រង ឬមើលការខុសត្រូវលើស្ថាប័ដើម្បីធ្វើយ៉ាងណាឲ្យការអនុវត្តការទទួលខុសត្រូវរបស់ពួកគេឲ្យកាន់តែប្រសើរថែមទៀត

សវនកម្មពីខាងក្រៅ

សវនកម្មអនុវត្តដោយសវនករក្រោមកិច្ចសន្យាជាមួយអង្គការ

- អនុញ្ញាតឲ្យអ្នកជំនាញពីខាងក្រៅ ឯករាជ្យ ផ្តល់ទស្សនៈស្តីអំពីសកម្មភាពរបស់ក្រុមហ៊ុន

ដំណើរការ

1) ការរៀបចំធ្វើសវនកម្ម និងកាលបរិច្ឆេទសវនកម្ម
2) ការជ្រើសរើសក្រុមសវនកម្ម (ជំនាញ/ជំនាញក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទង)
3) និយមន័យនៃដៃគូសវនកម្ម (BSO ប្រធាននាយកដ្ឋាន ប្រធានក្រុមអ្នកបច្ចេកទេស...)
4) ការបង្កើតកម្មវិធីសវនកម្មយោងទៅតាមស្ថានភាពរបស់ស្ថាប័ន
5) ការពិនិត្យឡើងវិញលើឯកសារ
6) សវនកម្មតាមទីតាំង
    - កិច្ចប្រជុំបើកសវនកម្ម
    - សវនកម្មយោងទៅតាមកម្មវិធី
    - កិច្ចប្រជុំបិទសវនកម្ម
7) របាយការណ៍សវនកម្ម
8) ការតាមដានបន្តលើសវនកម្ម

គុណភាពនៃរបាយការណ៍សវនកម្ម

ភាពមិនលម្អៀង

យោបល់ និងទស្សនៈត្រូវបានបង្ហាញចេញមកក្នុងលក្ខណៈបែបកម្មវត្ថុ និងមិនលម្អៀង

ភាពច្បាស់លាស់

ភាសាដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់គួរតែមានលក្ខណៈសាមញ្ញ និងត្រង់ៗ

ភាពត្រឹមត្រូវ

ព័ត៌មានដែលផ្តល់ឲ្យគួរតែមានភាពត្រឹមត្រូវ

សង្ខេប

របាយការណ៍គួរតែមានលក្ខណៈខ្លី

ទាន់ពេលវេលា

របាយការណ៍គួរត្រូវបានចេញភ្លាមៗបន្ទាប់ពីសវនកម្មត្រូវបានបញ្ចប់ (ឧ. ក្នុងរយៈពេលមួយខែ)

ការតាមដានបន្តលើសកម្មភាពកែតម្រូវ

- កំណត់រកសកម្មភាពកែតម្រូវដែលនឹងត្រូវអនុវត្ត
- កំណត់ការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ការអនុវត្ត
- កំណត់រយៈពេលសម្រាប់ការអនុវត្ត
- កំណត់ថាតើសកម្មភាពកែតម្រូវ នឹងត្រូវបានប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមរបៀបណា
- កំណត់ពេលវេលា ដើម្បីតាមដានបន្តលើអនុសាសន៍របស់សវនកម្ម

ការវាយតម្លៃមន្ទីរពិសោធន៍

- ដើម្បីវាយតម្លៃលើការអនុវត្តការងារធៀបជាមួយបទដ្ឋាន
- ដើម្បីពិនិត្យតាមដានភាពអនុលោមតាមគោលនយោបាយសុវត្ថិភាព
- ប្រើប្រាស់ឧបករណ៍វាយតម្លៃមន្ទីរពិសោធន៍របស់អង្គការ WHO សម្រាប់សូចនាករជីវសុវត្ថិភាព៖
  - សុវត្ថិភាព និងបរិវេណជុំវិញ
  - មានឧបករណ៍ការពារបុគ្គល
  - ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ការពារបុគ្គល
  - មាននីតិវិធី
  - ការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីសុវត្ថិភាព
  - លក្ខខណ្ឌសុវត្ថិភាពមន្ទីរពិសោធន៍
  - ការសម្លាប់មេរោគ និងការធ្វើឲ្យគ្មានមេរោគនៃឧបករណ៍
  - ការធ្វើឲ្យគ្មានមេរោគ
  - ការបោះចោលកាកសំណល់
  - សេវាសុខភាពបុគ្គលិក

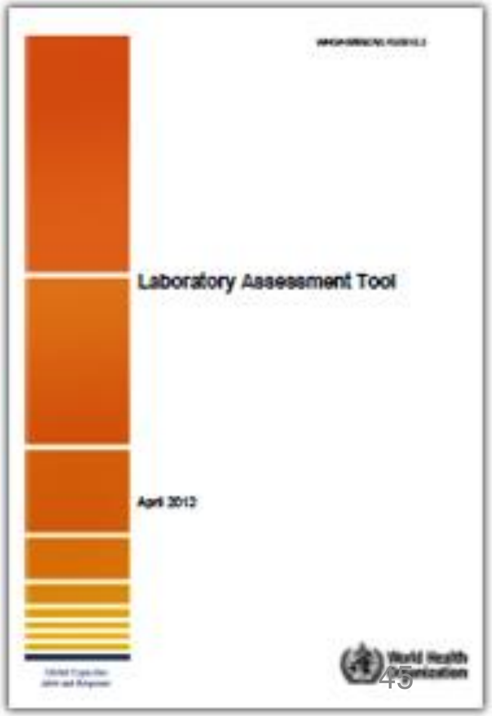

ឧបករណ៍វាយតម្លៃមន្ទីរពិសោធន៍ (LAT)

- ផ្តល់មគ្គុទេសក៍ ដើម្បីវាយតម្លៃមន្ទីរពិសោធ៍ និងប្រព័ន្ធមន្ទីរពិសោធន៍ជាតិ
- ពិពណ៌នាដំណើរការទូទៅសម្រាប់វាយតម្លៃមន្ទីរពិសោធន៍ និងផ្តល់កម្រងសំណួរ ដើម្បីជួយវាយតម្លៃលើប្រព័ន្ធមន្ទីរពិសោធន៍ជាតិ និងមន្ទីរពិសោធន៍ផ្សេងទៀត
- អាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ ឬកែសម្រួល ដើម្បីឆ្លើយតបតាមសេចក្តីត្រូវការក្នុងស្រុក ឬសេចក្តីត្រូវការលើចំណុចជាក់លាក់ណាមួយ ហើយបន្សុំជាមួយបរិបទនៃការវាយតម្លៃ

ការត្រៀមសម្រាប់ធ្វើការវាយតម្លៃ

1) ស្ថាបនា និងត្រៀមក្រុមវាយតម្លៃ៖

- បុគ្គលិកមកពីក្រសួងសុខាភិបាល (និង/ឬក្រសួងដទៃ)
- ការិយាល័យប្រចាំប្រទេសរបស់ WHO
- ជំនាញការមន្ទីរពិសោធន៍ (អ្នកតំណាងមកពីមន្ទីរពិសោធន៍សុខភាពសាធារណៈ មន្ទីរពេទ្យ គ្លីនិកឯកជន ឬមកពីមន្ទីរពិសោធន៍នៃស្ថាប័នសិក្សាធិការ។ល។)
- អ្នកជំនាញផ្នែកសុខភាពសាធារណៈ អ្នកជំនាញអេពីដេមីសាស្ត្រ
- មន្ត្រីកម្មវិធីគ្រប់គ្រងជំងឺ (HIV របេង កម្មវិធីគ្រប់គ្រងជំងឺគ្រុនចាញ់ជាតិ និងផ្សេងទៀត)
- អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល

ការអនុវត្តការវាយតម្លៃ

2) ធ្វើការសម្របដែលចាំបាច់ទៅតាមពិធីការនៃការវាយតម្លៃ

ពិនត្យឡើងវិញលើ LAT/ កម្រងសំណួរជាប្រព័ន្ធ (LAT/ ប្រព័ន្ធ) និង LAT/កម្រងសំណួរសម្រាប់គ្រឹះស្ថាន (LAT/គ្រឹះស្ថាន) និងកែសម្រួលយោងទៅតាមរចនាសម្ព័ន្ធ និងសេចក្តីត្រូវការរបស់មន្ទីរពិសោធន៍គោលដៅ

3) ប្រមូលឯកសារដើម្បីពិនិត្យឡើងវិញ

ឯកសារទាំងនេះ រួមមានដូចជា បទបញ្ញត្តិ គោលការណ៍ណែនាំ និងសៀវភៅណែនាំ

ការអនុវត្តការវាយតម្លៃ

4) ធ្វើផែនការសម្រាប់កិច្ចប្រជុំ ការសម្ភាសន៍ និងទស្សកិច្ចនៅមូលដ្ឋាន

របៀបវារៈសម្រាប់ការវាយតម្លៃ គួរត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយក្រុមការងារវាយតម្លៃ

5) ការប្រមូលទិន្នន័យ

ប្រើប្រាស់កម្រងសំណួរពីរ ដែលមានផ្តល់ជូននៅក្នុងឯកសារ Excel ដូចភ្ជាប់មកជាមួយ LAT/ ប្រព័ន្ធ និង LAT/គ្រឹះស្ថាន។ ការវាយតម្លៃអាចចែកទៅតាមក្រុមដើម្បីគ្របដណ្តប់លើវិស័យបច្ចេកទេស និងវិស័យភូមិសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នា

ការត្រៀមលទ្ធផលវាយតម្លៃ

6) ប្រជុំបូកសរុប និងផ្ទៀងផ្ទាត់ទិន្នន័យដែលប្រមូលបាន សូចនាករត្រូវបានគណនានៅក្នុងអំឡុងវាយតម្លៃមន្ទីរពិសោធន៍ (ពេលឯកសារ Excel ត្រូវបានប្រើប្រាស់) គួរត្រូវបានចែកទៅតាមប្រភេទ ហើយប្រៀបធៀបជាមួយលទ្ធផលថ្នាក់ជាតិ និងពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ជាមួយប្រភពឯកសារដទៃ។

7) ការត្រៀមរបាយការណ៍វាយតម្លៃ

ការត្រៀមលទ្ធផលវាយតម្លៃ

8)ការចែកចាយរបាយណ៍ការ ដើម្បីបញ្ជាក់ចំណុចខ្វះខាត មុនពេលប្រគល់ទៅកាន់អ្នកផ្តួចផ្តើមឲ្យមានការវាយតម្លៃ (MoH ទីភ្នាក់ងារផ្តល់មូលនិធិ ឬអង្គការអន្តរជាតិ)

9) **ការផ្សព្វផ្សាយរបាយកាណ៍**

ដំណើរការផ្សព្វផ្សាយគួរត្រូវបានបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់ជាមួយអ្នកផ្តួចផ្តើមការវាយតម្លៃ ប្រសិនបើអ្នកផ្តួចផ្តើមនោះខុសពីអាជ្ញាធរជាតិ

ឧបករណ៍វាយតម្លៃមន្ទីរពិសោធន៍ (LAT)

4- BIOSAFETY, HYGIENE AND SECURITY

Safety and premises	50%	Results Print	% for calcuation
Is access to, and use of laboratory technical areas controlled/restricted?	Y	Y	100%
Is access to, and use of laboratory staff/office rooms controlled/restricted?	N	N	0%
Is sample reception performed in room(s) separated from the laboratory examination room(s)?	N	N	0%
Are any non technical areas clearly separated from sampling/technical rooms?	N	N	0%
Space allocated is sufficient to perform the work without compromising the quality/safety of patients and staff?	Y	Y	100%
Is there a separation between adjacent laboratory sections in which there are incompatible activities?	Y	Y	100%
(like for molecular biology, working places and resting places...)			

Availability of personal protective equipment	100%	Results Print	% for calcuation
Do you have sufficient quantities of:			
Gloves?	Y	Y	100%
Clean Labcoat?	Y	Y	100%
Surgical masks	Y	Y	100%
N95 masks	Y	Y	100%
Protective glasses/goggles?	Y	Y	100%
Disinfectants (precise which ones as a comment)	Y	Y	100%
Bleach, diluted 1:10			

Personal protective equipment use	33%	Results Print	% for calcuation
Does the laboratory staff use following at appropriate time/as per procedure? (1 never, 2 sometimes, 3 always)			
Clean Labcoat?	3	3	100%
Gloves?	2	2	50%
Masks	2	2	50%
Protective glasses/goggles?	1	1	0%
Protection screen (sample opening)	1	1	0%
Is there a central service for labcoats/lab linen washing?	N	N	0%

លទ្ធផល LAT

Laboratory Assessment Summary			
Full name of the laboratory	Example Lab	Respondent #1	Sapho By
Country	Cambodia	Respondent #2	Bun Tuon
Province	Phnom Penh	Respondent #3	Savuth Nov
Date	24/10/2016		
Lab director name	Savuth Nov		
Tel	12998765		
Email	savuth.nov@lab.khgov		
Laboratory type	CPA1		
Population officially covered by the lab	**Phnom Penh**	Assessor(s)	**Sokunna Sau, Monipheap Uch**
Number of samples received annually	**0**	Visit #	**1**

Biosafety Indicator	%
Safety and premises	50%
Availability of personal protective equipment	100%
Personal protective equipment use	33%
Availability of procedures	78%
Safety training	50%
Laboratory safety conditions	43%
Equipment disinfection and sterilization	67%
Sterilization	75%
Waste disposals	40%
Staff health services	33%

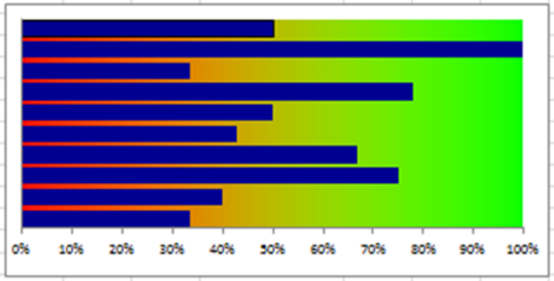

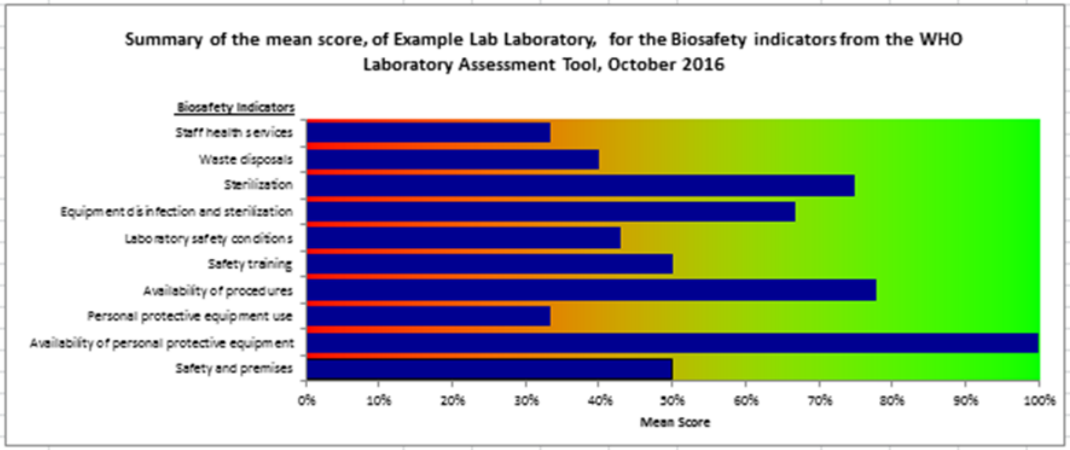

ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ

គោលបំណង៖

- ដើម្បីយល់ច្បាស់ថា ការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ រួមមានទាំងការវាយតម្លៃហានិភ័យ ការកាត់បន្ថយហានិភ័យ និងការគ្រប់គ្រងការអនុវត្ត
- ដើម្បីយល់អំពីគោលការណ៍គន្លឹះសំខាន់ៗនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យ ការកាត់បន្ថយហានិភ័យ និងការគ្រប់គ្រងការអនុវត្ត
- ហ្វឹកហាត់ប្រើប្រាស់វិធីសាស្រ្តជាប្រព័ន្ធនៃការវាយតម្លៃ
- ដើម្បីទទួលបានជំនាញនៃ "ការរៀនសូត្ររបស់មនុស្ស-ពេញវ័យ" បន្ទាប់មកដើម្បីអាចផ្ទេរចំណេះដឹង និងជំនាញបន្តបានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព
- មានសមត្ថភាពអាចអនុវត្តការវាយតម្លៃហានិភ័យបាន

ខ្លឹមសារ

គួរគ្រូបដណ្តប់លើតម្រូវការជាមូលដ្ឋានសម្រាប់កម្មវិធីគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ហើយកែតម្រូវឲ្យស្របទៅតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់មន្ទីរពិសោធន៍

- ទស្សនាទាន និងស័ព្ទបច្ចេកទេសនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យ
- គំរូ AMP សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងជីវហានិភ័យ
- វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃហានិភ័យ (RAM)៖ ការពិពណ៌នាអំពីជំហាននានាដើម្បីអនុវត្តការវាយតម្លៃហានិភ័យ
- សវនកម្ម និងអធិការកិច្ច
- គោលការណ៍ និងទ្រឹស្តីនៃ "បច្ចេកទេសការរៀនសូត្ររបស់មនុស្សពេញវ័យ"
- ការហ្វឹកហាត់ ការផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល ការថតកំណត់ត្រាជាវីដេអូ និងការពិនិត្យឡើងវិញបែបវិជ្ជាជីវៈ ព្រមទាំងការផ្តល់យោបល់ត្រឡប់